

bringe Finantslovens Behandling i den Tid, i hvilken Rigsdagen endnu skal være samlet, selv om det skulde blive nødvendigt, paany at sende Loven tilbage til det andet Thing. Det var ogsaa Grunden, hvorfor jeg stemte for, at Sagen skulde behandles extraordinært, da man derved fik friere Hænder. Med Hensyn til Tiden er der altsaa ikke nogen Betænkelighed, enten man vil stemme for eller imod det stillede Ændringsforslag. Jeg kan heller ikke skjønne, at der med Hensyn til Realiteten skulde være nogen Bænkning, om man stemte for Forslaget. Man har nemlig gjort den Betingelse, at der ved Bemøtninger skulde bespares 200,000 Rd.; men der er i Loven slet ikke fastsat nogen Tid, paa hvilken disse Besparselser skulde indtræde. De behøve altsaa ikke at indtræde i den første Halvdeel af Finantsaaret, og, dersom det skulde vise sig umuligt at iværksætte disse Besparselser i den anden Halvdeel af Finantsaaret, saa kunde jo Ministeriet komme med en Tilfølgbevilling. Jeg troer altsaa heller ikke, at der med Hensyn til Realiteten kan være nogen Fare, hvad enten man beslutter at gaae den ene eller den anden Vej. Men jeg kan dog ikke negte, at det forekommer mig, at Tidsomstændighederne for Diebliffet ere saa alvorlige og truende, at det Nettes vistnok vilde være at bevilge disse Penge. Det ligger nu langt klarere for end dengang, Sagen var her til Behandling sidste Gang, at alvorlige Sammenstød mellem store Magter ikke let vilde kunne undgaaes, og at det derfor vel kunde være betænkeligt at formindste den Styrke her i Landet, der for Diebliffet høves. Jeg maa derfor ansee det for meest påsende, at man holdt sig til Loven, saaledes som den er kommen fra Landsthinget. Der er udtalt, at man skulde kunne slutte Noget deraf, at Ministeriet har frasaldet dette Forslag; men jeg troer ikke, at man kan lægge nogen særlig Bægt paa, at Krigsministeren har frasaldet det. Hvis jeg skal gjøre et Forsøg paa at sætte mig ind i hans Tankegang, saa troer jeg, at denne Udgift staaer for ham som saa aldeles nødvendig, at han ikke tvivler paa, at den ved en Tilfølgbevilling vilde blive bevilget; jeg troer, at han netop i denne Udgifts Nødvendigh-

hed seer en Grund til for Diebliffet ikke videre at insistere paa, at den bevilges; ogsaa kan det muligvis have været en medvirkende Grund, at Ministeriet ønskede, at Rigsdagen snart kunde finde Hvile for sit Arbejde. Det kan desuden jo ei heller negtes, at en Samarbeiden med Ministeriet, efter hvad der er sket, ikke er uden en pinlig Følelse, ligesaa vel fra den ene som fra den anden Side, og det er af denne Sammelighedsfølelse, at jeg forklarer mig, at Krigsministeren ikke er her tilstede, ikke deeltager i Forhandlingen, idet en videregaaende Forhandling for Diebliffet vilde være mindre ønskelig.

Forsaavidt det er sagt, at Vedtagelsen af Lovforslaget skulde kunne opfattes som et Tilbudsvotum til det nærværende Ministerium, da troer jeg dog ikke, at man er udsat for en saadan Misforståelse. Spørgsmaalet om Ministeriets Stilling maae vi betragte som endnu uafgjort, og forventer, at de billige Ønsker, som vi for Hans Majestæt have udtalt, ikke vilde blive uopfyldte. Det er derfor, at vi maae gaae ud; vi kunne ikke gaae ud fra en anden Forudsætning, end at vore begrundede Ønsker vilde finde deres Tilfredsstillelse, og, idet vi votere saavel disse 200,000 Rd. som hele Budgettet, er der ikke Anledning for os til at fravige den Forudsætning, at Afbenyttelsen af Budgettet ikke vil komme Ministeriet i sin Heelhed tildeels, men at tildeels andre Hænder vilde faae dermed at gjøre. Idet Sagen stiller sig saaledes for mig, er der imidlertid et Punct, som for mig er det aldeles afgjørende til at tilraade ikke at gaae ind paa det stillede Ændringsforslag; det er nemlig Hensynet til det andet Thing. Det er ganske sandt, at under sædvanlige Omstændigheder kunde der maa ske være Grund for os til at see en lille Betænkelighed ved den i Landsthinget stete Ændring; der kunde være Grund for os til at værne om den Ret, som vel ikke efter Bogstaven, men efter Forholdenes Natur og Udvisning tilkommer os med Hensyn til Finantsloven. Men jeg troer, at der for Diebliffet er andre Farer, som ere langt større og nærmere, saa at det vilde være urigtigt, om vi